

UZVARA PĀR GRĒKU

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Romiešiem 6; 1.Jāņa 1:8–2:1.

ATMIŅAS PANTS:

„Tad grēks vairs nebūs jūsu kungs; jo jūs neesat padoti bauslibai, bet žēlastībai.”
(Rom.6:14)

Tūlīt pēc plašāka taisnošanas ticībā izklāsta, nošķirot bauslības darbus, Pāvils turpinājumā atbild uz acīmredzamo jautājumu: Ja darbi mūs nevar izglābt, kādēļ tie vispār nepieciešami? Kādēļ vienkārši neturpināt grēkot?

6.nodaļa ir viņa atbilde uz šo nozīmīgo jautājumu. Pāvils tajā runā par t.s. svētošanu, procesu, kurā mēs pārvaram grēku un aizvien vairāk atspoguļojam Kristus raksturu. Pats vārds „svētošana” Vēstulē romiešiem gan nemaz neparādās.

Vai tas nozīmē, ka Pāvils nevēlas neko sacīt par svētošanu? Nē, viņš vienkārši nelieto šo terminu.

Bībelē „svētot” nozīmē „ziedot, atdot”, parasti Dievam. Tādēļ būt svētotam bieži tiek pasniegts kā jau notikusi darbība pagātnē, piemēram, „līdz ar visiem svētiem”. (Ap.d.20:32) Šīs definīcijas ietvaros svētie ir cilvēki, kas sevi ziedojuši, atdevuši Dievam.

Taču šo vārdu „svētots, svēts” bībeliskais pielietojums nebūt nenoliedz svētošanas doktrīnas nozīmīgumu vai faktu, ka svētošana ir darbs mūža garumā. Šo doktrīnu Bībele tieši veicina un uzver, lai gan bieži tas ir izteikts citiem vārdiem.

Sonedēļ aplūkosim citu glābšanas ticībā aspektu, kuru viegli pārprast: apsoliņumu par uzvaru pār grēku izglābta cilvēka dzīvē.

Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 14.augustā.

BEZGALĪGĀ ŽĒLASTĪBA

Izlasiet Rom.5:1-5. Īsumā saviem vārdiem aprakstiet tur atspoguļoto Pāvila vēsti. Ko no tā Jūs varētu attiecināt uz sevi un īstenot dzīvē? _____

Rom.5:20 minēta svarīga Pāvila atziņa: „Kur vairojies grēks, tur pārpārim vairojusies žēlastība.” Viņš vēlējas parādīt, ka, lai cik daudz būtu grēkots vai cik lielu ļaunumu grēks nodarījis, Dieva žēlastība ir pietiekama, lai to visu pārvarētu. Tā ir cerība katram, īpaši brīžos, kad rodas kārdinājums savus grēkus uzskatīt par pārāk lieliem, lai tos varētu piedot! Nākamajā pantā Pāvils parāda, ka, lai gan grēka sekas ir nāve, Dieva žēlastība Jēzū ir uzvarējusi nāvi un mums piedāvā mūžīgo dzīvi.

Izlasiet Rom.6:1. Ar kādiem uzskatiem Pāvils šeit sastopas un kā viņš nākamajos pantos uz to reaģē? Rom.6:2-11. _____

6.nodaļā Pāvils izveidojis interesantu argumentāciju, kādēļ taisnotam cilvēkam nebūtu jāgrēko. Sākumā viņš saka – mums nevajadzētu grēkot, jo mēs grēkam esam miruši. Tad seko paskaidrojums, ko viņš ar šo apgalvojumu domājis.

Kristīšana iegremdējot ūdenī simbolizē apbedīšanu. Kas tiek apbedīts? Grēka „vecais cilvēks” – citiem vārdiem sakot, grēkojusī miesa, grēka pārvaldītais vai pārņemtais ķermenis. Tā rezultātā „grēka miesa” tiek iznīcināta un mums vairs nav jākalpo grēkam. Vēstules romiešiem 6.nodaļā grēks tiek personificēts kā kungs, kurš valda pār saviem kalpiem. Tiklīdz tiek iznīcināta grēkam kalpojusi „grēka miesa”, tiek pārtraukta grēka vara. Augšāmceļoties no ūdens kapa, cilvēks ir kļuvis par jaunu personu, kura vairs nekalpo grēkam. Viņam tiek piešķirta jauna dzīve.

Kristus nomira, bet tagad ir mūžīgi dzīvs. Nāvei vairs nav varas pār Viņu. Tāpat arī kristītais ticīgais grēkam ir miris un viņam vairs nekad nevajadzētu nonākt grēka gūstā.

Protams, katrs kristietis zina, ka, iznākot no ūdens, grēks tā vienkārši, dabīgi no mūsu dzīvē nepazūd. Neatrsties grēka varā nenozīmē to pašu ko cīņa ar grēku. Ik dienas, ik brīdi esam iesaistīti cīņā, lai turpinātu būt miruši grēkam, bet dzīvi Kristū. Mums ticībā jāpieņem uzvaras apsolījumi. Vienmēr arī jāatceras, ka pat tad, kad grēkojam, Dieva žēlastība ir visuvarena. Ja tā nebūtu, tad kādu gan cerību mēs iegūtu pēc kristībām?

Kāda ir Jūsu pieredze attiecībā uz grēku savā dzīvē, pat pēc kristībām? Kādi Jūsu ik dienas pieņemtie lēmumi paver grēkam iespējas valdīt Jūsu dzīvē, pat neskatoties uz visiem Bībelē atrodamajiem uzvaras apsolījumiem?

PERSONIFICĒTAIS GRĒKS

Kāds brīdinājums atrodams Romiešiem 6:12? _____

Vārds „valda” norāda, ka šeit „grēks” ainots kā valdnieks. Grieķu vārds, kas šeit tulkots kā „valdīt”, burtiski nozīmē „būt valdniekam” vai „pildīt valdnieka funkcijas”. Grēks vienmēr ir gatavs pārņemt vadību pār mūsu mirstīgo miesu un diktēt mūsu uzvedību.

Sakot „lai grēks nevalda”, Pāvils norāda, ka taisnots cilvēks var novērst iespēju grēkam pārņemt vadību pār savu dzīvi. Šeit runa ir par aktīvu gribu.

„Tev jāiemācās pareizi izlietot gribasspēku. Tā ir valdošā vara cilvēka dabā, spēja izšķirties vai izvēlēties. Viss atkarīgs no gribas pareizas darbības. Dievs cilvēkiem devis spēju izvēlēties, un mums pienākas to vingrināt. Tu nevari pārvērst savu sirdi, tu pats no sevis nespēj milēt Dievu; bet tu vari izvēlēties kalpot Viņam. Tu vari Viņam nodot savu gribu; tad Viņš strādā tevī un panāks, ka tu gribēsi un darīsi saskaņā ar Viņa labo prātu. Tā visa daba tiks pakļauta Kristus Gara darbībai, tava mīlestība būs koncentrēta uz Viņu, tavas domas būs saskaņā ar Viņu.” (Elena Vaita, „Ceļš pie Kristus”, 41.lpp.)

Grieķu vārds, kas Romiešiem 6:12 tulkots kā „iekāres”, nozīmē „vēlmes, alkas, tieksmes”. Šīs vēlmes var būt ilgas pēc kaut kā laba vai sliktā; valdot grēkam, mēs vēlēsimies sliktā. Ja centīsimies cīnīties vien saviem spēkiem, šīs tieksmes būs spēcīgas, pat nepārvaramas. Grēks var kļūt par ļaunu, mūžam neapmierināmu tirānu, kurš vēlas aizvien vairāk. Šo neatlaidīgo valdnieku iespējams uzvarēt vienīgi ticībā, pieņemot uzvaras apsolījumu.

Šajā rakstvietā liela loma ir vārdam „tāpēc”. Tas atbalso iepriekš teikto, īpaši uzsverot 10. un 11. panta domu. Kristītais cilvēks tagad dzīvo „Dievam”. Tas nozīmē, ka Dievs ir jaunās dzīves centrā. Šis cilvēks kalpo Dievam, darot to, kas Viņam ir patīkams, un tādējādi vienlaicīgi nevar kalpot grēkam. Šāds cilvēks „Jēzū Kristū dzīvo Dievam”.

Vēlreiz pārlasiet šo citātu no grāmatas “Ceļš pie Kristus”. Ievērojiet, cik liela loma piešķirta brīvās gribas koncepcijai. Mums kā morālām būtņēm ir brīva griba, spēja izvēlēties pareizo vai nepareizo, labo vai ļauno, Kristu vai pasauli. Nākamajās 24 stundās centieties apzināti piefiksēt, kā jūs šo morāles brīvo gribu izmantojat. Ko Jūs uzzinājat par to, kā jūs šo svēto dāvanu izmantojat? _____

PADOTI BAUSLĪBAI

Izlasiet Romiešiem 6:14. Kā šī rakstvieta jāsaprot? Vai tā nozīmē, ka Desmit baušļi mums vairs nav saistoši? Pamatojiet savu atbildi. _____

Romiešiem 6:14 ir viena no galvenajām Vēstules romiešiem rakstvietām. Šo tekstu bieži nākas dzirdēt, kad adventistiem cenšas iegalvot, ka Septītās dienas sabats ir atcelts.

Protams, tāda nav šīs rakstvietas nozīme. Mēs jau iepriekš uzdevām šo jautājumu, kā gan iespējams, ka, saglabājoties grēka realitātei, morāles bauslība ir atcelta, jo taču morālā bauslība ir tā, kas definē grēku. Ja ņemam vērā visu iepriekš rakstīto Vēstulē romiešiem, kaut vai tikai 6.nodaļu, būs grūti noticēt, ka, norisinoties šīm diskusijām par grēka realitāti, Pāvils pēkšņi sacītu: „Turklāt ir atcelta morāles bauslība, Desmit baušļi, kas definē grēku.” Tas nav loģiski.

Pāvils romiešiem apgalvo, ka pār cilvēku, kas dzīvo “zem bauslības” – tolaik praktizētās jūdu uzskatu sistēmas, tajā skaitā visiem cilvēku izdomātajiem noteikumiem un likumiem –, valdīs grēks. Turpretī žēlastībā dzīvojošs cilvēks grēku uzvarēs, jo viņa sirdī ir ierakstīta bauslība un ir atļauts Dieva Garam vadīt katru viņa soli. Pieņemot Jēzu Kristu kā Mesiju, tapt Viņa attaisnotiem, tikt kristītiem Viņa nāvē, iznīcināt „vecu cilvēku”, būt gataviem iet pa jaunās dzīves ceļu – tās ir lietas, kas mūsu dzīvē atņems grēkam varu. Atcerieties, ka tieši tāds ir šīs rakstvietas konteksts – uzvara pār grēku.

Nevajadzētu censties pārāk šauri skaidrot frāzi „padoti bauslībai”. Cilvēks, kurš it kā dzīvo „padots bauslībai”, bet nepaklausa Dieva baušļiem, nesaņems žēlastību, bet sodu. Savukārt būt „padotam žēlastībai” nozīmē, ka caur Jēzū atklāto Dieva žēlastību grēcinieks tiek atbrīvots no bauslības nenovēršamā soda. Līdz ar to mēs, brīvi no šī grēka sekmētā nāvessoda, dzīvojam „jaunu dzīvi”, kuru raksturo fakts, ka, tā kā esam miruši sev, mēs vairs neesam grēka vergi.

Kāda ir Jūsu personīgā pieredze attiecībā uz jaunu dzīvi Kristū? Kādus taustāmus pierādījumus Jūs varētu nosaukt, kuri atklāj, ko Kristus ir Jūsu labā paveicis? No kurām jomām nevēlaties atbrīvoties, bet kādēļ tas ir tik nepieciešams? _____

DIVI KUNGI – SĀNCENŠI

Izlasiet Romiešiem 6:16. Ko Pāvils mēģina pateikt? Kādēļ viņa arguments ir visnotaļ tikai „melns un balts”? Citiem vārdiem sakot, jāizvēlas viens vai otrs, vidusceļa nav. Ko mēs varētu aizgūt no šī skaidrā pretstata? _____

Pāvils uzsver vēlreiz, ka jaunā ticības dzīve nepiešķir brīvību grēkot. Pateicoties ticības dzīvei, iespējama uzvara pār grēku; īstenībā apsoltu uzvaru varam iegūt vienīgi ticībā.

Pāvils, grēku personificējot kā valdnieku, kurš valda pār saviem kalpiem, vēlreiz izmanto šo simboliku, aprakstot grēku kā valdnieku, kas no saviem kalpiem pieprasa paklausību. Pāvils norāda, ka cilvēks var izvēlēties, kuram kungam kalpot. Viņš var kalpot grēkam, kā sekas ir nāve, vai arī izvēlēties kalpot taisnīgumam, kā sekas būs mūžīgā dzīvība. Pāvils nepieļauj nekādu vidusceļu vai pielāgošanos, kompromisus. Jāizvēlas tikai viens, jo beigās mēs saņemsim vai nu mūžīgu nāvi, vai mūžīgu dzīvību.

Izlasiet Romiešiem 6:17. Kā Pāvils šajā pantā paskaidro iepriekš teikto? _____

Ievērojiet, ka paklausība tiek saistīta ar pareizu doktrīnu. Šeit lietotais grieķu vārds, kurš tulkots kā „doktrīna”, faktiski nozīmē „mācība”. Romas kristiešiem tika mācīti kristīgās ticības principi, kurus viņi centās ievērot. Līdz ar to Pāvils uzsvēra, ka pareiza doktrīna, pareiza mācība, kurai cilvēks seko no visas sirds, palīdzēja romiešiem „kalpot ticībai” (18.p.). Daži apgalvo, ka doktrīnai nav nozīmes, svarīgi ir vienīgi izrādīt mīlestību. Tas ir ļoti vienkāršots skaidrojums jautājumam, kas ir daudz, daudz sarežģītāks. Kā jau iepriekšējos lasījumos minēts, Pāvilu uztrauca viltus mācības, kurām bija padevusies galatiešu draudze. Tādēļ mums jābūt ļoti uzmanīgiem, izsakot apgalvojumus, kas mazina pareizas mācības nozīmīgumu.

Grēka kalpi, taisnības kalpi – krass pretstats. Vai tas, ja cilvēks pēc kristībām grēko, nozīmē, ka viņš nav patiesi glābts? Izlasiet 1.Jāņa 1:8–2:1. Kā šī rakstvieta palīdz izprast, ko nozīmē būt Kristus sekotājam, vienlaicīgi esot pakļautam klupšanai? _____

SVĒTUMA AUGĻI

Paturot prātā līdz šim lasīto attiecībā uz Romiešiem 6.nodaļu, izlasiet tās pārējos pantus (19-23). Saviem vārdiem īsumā apraksiet, ko Pāvils mēģina pateikt. Pajautājiet sev, kā Jūs savā dzīvē varētu īstenot nozīmīgās patiesības, par kurām Pāvils šeit runā. Pajautājiet sev, kas tieši šeit tiek skarts. _____

_____

_____

_____

_____

Pāvila teiktais pierāda, ka viņš pilnībā izprot cilvēces kritušo dabu. Viņš runā par „cilvēciskām vājībām”. Viņš zina, kas notiek, ja cilvēces kritušajai dabai ļauj ritēt tās dabīgajā gultnē. Tādēļ viņš vēlreiz piemin izvēles brīvību – iespēju mums katram pakļaut sevi un savu vājo miesu jaunam kungam, Jēzum, kurš mūs padarīs spējīgus dzīvot taisnu dzīvi.

Romiešiem 6:23 tiek bieži citēts kā pierādījums, ka grēka sods jeb bauslības pārkāpšanas rezultāts ir nāve. Protams, grēka alga ir nāve. Bet mums vajadzētu raudzīties ne tikai uz grēka sekām, bet uz grēku tā, kā Pāvils to apraksta Romiešiem 6.nodaļā, – kā kungu, kurš valda pār saviem kalpiem, tos piekrāpjot un algas vietā atnesot nāvi.

Ievērojiet, ka, runājot par diviem kungiem, Pāvils dara zināmu, ka kalpošana vienam kungam atbrīvo no kalpošanas otram. Atkal saskatāma skaidra izvēle: viens vai otrs. Vidusceļa nav. Tajā pašā laikā, kā jau visi zinām, būt brīviem no grēka kundzības nenozīmē būt bezgrēcīgiem; tas nenozīmē, ka mums vairs nav jācinās un ka nekad nekritām kārdinājumā. Patiesībā tas nozīmē, ka mēs vairs neesam grēka pakļautībā, neatkarīgi no tā, cik liela mūsu dzīves realitāte tā joprojām ir un cik bieži mums jāpiesauc uzvaras apsolījums, lai grēku uzvarētu.

Tādējādi šī rakstvieta ir iedarbīgs aicinājums visiem, kuri kalpo grēkam. Šis tirāns kā atalgojumu par apkaunojošu lietu darišanu piedāvā vienīgi nāvi; tādēļ saprātīgam cilvēkam būtu dabīgi vēlēties no šī tirāna atbrīvoties. Turpretī taisnības kalpi rikojas pareizi un dara labas lietas nevis tādēļ, lai censtos nopelnīt glābšanu, bet gan jaunās pieredzes vadīti. Ja cilvēks to dara, cenšoties nopelnīt glābšanu, viņš ir pilnībā pārpratis evaņģēlija būtību – to, kas tad glābšana ir patiesībā un kādēļ mums ir vajadzīgs Jēzus.

TURPMĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Elenas Vaitas grāmatā „Vēstis jaunatnei” izlasiet nodaļu „Sagādātā uzvara” (105.lpp.). Grāmatā „Kristus kalna svētruna” izlasiet nodaļu „Dievkalpošanas patiesie motīvi” (67. lpp.) un grāmatā „Liecības draudzei”, 3.sēj., – „Aicinājums jaunatnei” (365.lpp.), kā arī „SDA Bībeles komentāri”, 6.sēj., 1074., 1075.lpp.

„[Jēzus] nepadevās grēkam. Pat domās Viņš neļāvās kārdinājumam. Arī mums tas ir iespējams. Kristus cilvēciskums bija vienots ar Viņa dievišķo dabu. Kungā esošais Svētais Gars Viņu sagatavoja cīņai. Viņš nāca, lai darītu mūs par dievišķās dabas saņēmējiem. Tik ilgi, kamēr mēs ticībā paliekam vienoti ar Kristu, grēkam nav varas pār mums. Dievs sniedzas pēc mūsu ticības rokas, lai palīdzētu tai stipri pieķerties Kristus dievbai, tā, lai mēs varētu iegūt rakstura pilnību.” (Elena Vaita, „Laikmetu ilgās”, 88.lpp.).

„Kristībā solāmie pārtraukt visas saistības ar Sātanu un viņa aģentiem un ar visu sirdi un dvēseli iesaistīties Dieva valstības paplašināšanas darbā. (..) Tēvs, Dēls un Svētais Gars ir apsolījuši sadarboties ar svētiem cilvēkiem.” (Elena Vaita, Komentāri, „SDA Bībeles Komentāri”, 6.sēj., 1075.lpp.)

„Kristietības sludināšana bez atbilstošas ticības un darbiem būs bezjēdzīga. Neviens nevar kalpot diviem kungiem. Ļaunā bērni ir sava kunga kalpi; viņi kalpo tam, kuram sevi atdevuši un paklausa, un, kamēr viņi neatteiksies no sātana un viņa darbiem, viņi nevarēs būt Dieva kalpi. Lai gan bieži dzirdam balsis, ka šādas aktivitātes ir nevainīgas, Dieva kalpiem ir bīstami iesaistīties baudās un izklaidēs, ar kurām nodarbojas Sātana kalpi. Dievs ir atklājis svētas patiesības, lai Savus ļaudis nošķirtu no bezdievjiem un caur Sevi tos svētītu. Septītās dienas adventistiem būtu jāizdzīvo sava ticība.” (Elena Vaita, „Liecības draudzei”, 1.sēj., 404.lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRDOMĀM:

1. Lai gan mums ir brīnišķīgi apsolījumi par uzvaru pār grēku, patiesībā mēs visi, pat kā atdzimuši kristieši, apzināmies, cik krituši, grēcīgi esam un cik samaitātas var būt mūsu sirdis. Vai šeit ir kāda pretruna? Pamatojiet savas atbildes.

2. Bībeles studiju grupā sniedziet liecību, ko Kristus ir Jūsu labā izdarījis, pastāstiet par jauno dzīvi Viņā.

3. Kaut gan ir ļoti svarīgi vienmēr atcerēties, ka glābšana iespējama, vienīgi pateicoties tam, ko mūsu labā ir izdarījis Kristus, kādas briesmas rodas, ja šo brīnišķīgo patiesību pārāk uzsveram, tādējādi ignorējot otru pestīšanas daļu – Jēzus paveikto mūsos, pārveidojot mūs Savā līdzībā? Kādēļ ir svarīgi izprast un uzsvērt abus šos glābšanas aspektus?